

Un cap de setmana ple de petits grans festivals a Girona: "Podem ser humils però tenir anomenada"

Els responsables de l'(a)phònica de Banyoles, el Terrat de Celrà i el Musicant de Campllong parlen de la seva tasca en un primer gran cap de setmana de concerts d'estiu amb més d'una desena de cicles a la província

«Hi ha molts festivals i costa molt organitzar-ne un», admetia Albert Bosch, director del Musicant, en una entrevista recent a Diari de Girona, però, a la vegada, «cada festival té la seva personalitat», deia. L'entorn on s'emmarquen n'és una part cabdal. El Terrat de Celrà, per exemple no tindria sentit sense el terrat de la Fàbrica. «El petit format, per nosaltres, és més que res una decisió arquitectònica!», assegura Berta Camps, que n'és cocreadora i coordinadora, «teníem ganes de fer música d'artistes que ens agraden al nostre poble, i vam construir el festival a partir d'aquest lloc». L'(a)phònica de Banyoles, que programa actuacions en més d'una vintena d'escenaris, afronta el repte «que cada proposta s'adeqüi en el seu espai» sent conscient que disposa d'un «patrimoni tan increïble com el claustre del monestir de Sant Esteve, la Muralla o l'Estany», tal com afirma el director del festival, Francesc Viladiu. En aquest sentit, una de les grans novetats del festival és el retorn dels concerts a la barca Tirona, on ahir ja va actuar Raquel Lúa i avui ho fa Quim Carandell. «La gent ho recordava moltíssim, i històricament (també aquest any) les entrades han volat», explica Viladiu, matisant que «és evident que estem parlant d'aforaments petits. No som un macrofestival, en fugim totalment». Tampoc ho són el Rizomes de La Cellera ni el Descampat de Santa Pau, però cadascun amb el seu caràcter propi ha reunit aquest cap de setmana grans públics. El cas de l'Ítaca mostra, igualment, la capacitat de tocar tots dos formats d'alguns dels festivals gironins. Després de la macrorevetlla a L'Estartit, ahir al vespre va tornar a La Pera amb Anna Andreu i Marina Arrufat per evocar els seus orígens com a festival JazzPera. Al llarg dels anys, els petits grans festivals s'han anat estenent i, en els casos reeixits, creixent i consolidant-se. Després de nou edicions, Camps explica que, al Terrat, ha passat d'una majoria de cares conegudes a, com ahir, gairebé no reconèixer la majoria. «Les primeres edicions era un festival local, però a poc a poc, amb el reclam cultural, la gent ve de fora. Podem ser un festival humil i de certa anomenada», explica, i que només els quedin cinc entrades sense vendre ho confirma. La implicació de la gent, «de manera altruista i també professional», com apunta Bosch, és cabdal per a aquests festivals, sovint conscients que poden servir de plataforma a talents emergents. Casos com el de l'(a)phònica, amb més programació, són exemplars: «Ens ha passat en nombroses ocasions que artistes presents al Tast de Concerts (activitat paral·lela amb actuacions de noves veus) acaben venint al festival», s'enorgulleix Viladiu. Ahir mateix va passar amb Minibús Intergalàctic. L'eclecticisme és un altre dels trets dels petits grans festivals de la província. Prenent el cas del Musicant, si divendres i dissabte van actuar Ginestà i Sau, avui i dilluns ho fan Titana i els seus fandangos i el Trio Conxita Badia, amb obra de Casals, Toldrà o Monpou. Certament, amb els petits grans festivals de la província, en tenim per a tots i per a tots els gustos. Actuacions íntimes, de petit format, o festes en grans escenaris. Aquest mateix cap de setmana han actuat artistes coneguts i populars al costat de sorprenents veus emergents en tota mena de gèneres i propostes. I tot plegat en només l'inici d'un estiu que, de nou, estarà d'allò més refrescat per tants i tants concerts a la platja i a l'interior.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/06/27/cor-dels-petits-grans-festivals-131883277.html>